

30 Οκτωβρίου 1991

[ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, ΚΟΥΡΡΗΣ, ΠΟΓΙΑΤΖΗΣ, ΝΙΚΗΤΑΣ, ΑΡΤΕΜΗΣ,
Δ/στές]

ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, ΜΕΣΩ
ΕΠΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Εφεσεύοντες-Καθ' ων η αίτηση,

v.

ΑΝΔΡΕΑ ΡΟΔΙΑ,

Εφεσίβλητου-Αιτητή.

(Αναθεωρητική Έφεση Αρ. 1280).

5 Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Σύνταξη εμπιστευτικών εκθέσεων — Εγκύκλιος αρ. 491 — Αξιολογών και Προσυπογράφων Λειτουργός δύο διαφορετικά πρόσωπα — Αξιολογών Λειτουργός πρέπει να είναι ο άμεσος προϊστάμενος του αξιολογούμενου — Εφόσον υπάρχει άμεσος προϊστάμενος δεν μπορεί ο Διευθυντής να συντάσσει τις εκθέσεις ως Αξιολογών και ως Προσυπογράφων Λειτουργός — Σκοπός των διατάξεων της Εγκυκλίου.

10 Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Εμπιστευτικές Εκθέσεις — Παρατυπίες — Το Δικαστήριο επεμβαίνει να ακυρώσει την απόφαση μόνο αν η παρατυπία είναι ουσιώδης, δηλαδή επέδρασε ουσιαστικά στη λήψη της επίδικης απόφασης.

15 Μετά την ακύρωση της διοικητικής απόφασης της Ε.Δ.Υ. να προάξει τα ενδιαφερόμενα μέρη στη θέση Λειτουργού Στατιστικής Α', Τμήμα Στατιστικής και Ερευνών αντί του εφεσίβλητου η Ε.Δ.Υ. καταχώρησε την παρούσα έφεση κατά την απόφαση του πρωτόδικου Δικαστηρίου.

20 Το ερώτημα που τέθηκε τόσο ενώπιον του πρωτόδικου Δικαστή όσο και του εφετείου, ήταν κατά πόσο ο διευθυντής του Τμήματος μπορεί να ενεργεί ως Αξιολογών και Προσυπογράφων Λειτουργός στην ετοιμασία και τη σύνταξη μιας εμπιστευτικής έκθεσης παρόλο που υπάρχει άλλος λειτουργός ανώτερος του αξιολογούμενου υπαλλήλου και κατώτερος του Διευθυντή.

25 Ο ισχυρισμός του αιτητή-εφεσίβλητου ήταν ότι κάτι τέτοιο καθιστά τις εμπιστευτικές εκθέσεις παράνομες γιατί συντάσσονται κατά τρόπο αντίθετο με τις διατάξεις της Εγκυκλίου 491. Στην δική του περίπτωση τις εκθέσεις του από το 1981 και μετέπειτα σύντασσε ο Διευθυντής του Τμήματος ως αξιολογών και ως Προσυ-

πογράφων Λειτουργός ταυτόχρονα ενώ υπήρχε άμεσος προϊστάμενος.

Ο δικηγόρος των εφεσεϊόντων ισχυρίστηκε πως εφόσον το Τμήμα ήταν μικρό και ο διευθυντής είχε άμεση γνώση της εργασίας του εφεσίβλητου, δεν υπήρξε οποιαδήποτε παρατυπία ή και αν υπήρξε αυτή δεν ήταν ουσιώδης ώστε να επιφέρει ακύρωση της προσβαλλόμενης απόφασης.

5

Το Ανώτατο Δικαστήριο απορρίπτοντας την έφεση αποφάσισε ότι:

(1) Σχετικές με την παρούσα υπόθεση είναι οι διατάξεις 3(1) και 4(α), (β) και (γ) της Εγκυκλίου 491 που διέπει την ετοιμασία και υποβολή εμπιστευτικών εκθέσεων των δημοσίων υπαλλήλων.

10

Οι πιο πάνω διατάξεις ορίζουν βασικά ότι όπου είναι δυνατόν, Αξιολογών Λειτουργός είναι ο άμεσος Προϊστάμενος του υπαλλήλου και Προσυπογράφων Λειτουργός ο αμέσως ανώτερος του Αξιολογούντος Λειτουργού.

15

Σκοπός του Κανονισμού είναι η επίτευξη όσο το δυνατόν καλύτερης δικαιοσύνης και αντικειμενικής κρίσης για τον αξιολογούμενο υπάλληλο.

Ο Κανονισμός 4(α) που είναι επιτακτικός επιβάλλει όπως ο αξιολογών Λειτουργός λόγω των καθηκόντων του έχει απευθείας γνώση της εργασίας του αξιολογούμενου υπαλλήλου.

20

Δεν συμφωνούμε με τη θέση των εφεσεϊόντων ότι διατυπώνεται γενικός κανόνας δικαίου με τον οποίο όταν ενεργεί ο Διευθυντής του Τμήματος οι πρόνοιες της Εγκυκλίου παρακάμπτονται. Στην παρούσα περίπτωση υπήρχε άμεσος Προϊστάμενος του εφεσίβλητου και κατά συνέπεια θάπρεπε να τηρηθεί ο γενικός κανόνας της Εγκυκλίου που προνοεί για ξεχωριστούς Αξιολογούντες και Προσυπογράφωντες Λειτουργούς.

25

(2) Το Δικαστήριο δεν έχει δικαίωμα να επέμβει και να ακυρώσει την επίδικη απόφαση, εκτός αν η παρατυπία που σημειώθηκε, έχει επηρεάσει ουσιωδώς στη λήψη της επίδικης απόφασης.

30

Από τα γεγονότα της υπόθεσης διαφαίνεται πως η καλύτερευση στις εκθέσεις του εφεσίβλητου διακόπηκε από το 1980 που άλλαξε ο Αξιολογών Λειτουργός και ανέλαβε ο Διευθυντής του Τμήματος. Η Ε.Δ.Υ. στηρίχθηκε κατά μεγάλο μέρος κατά τη λήψη της επίδικης απόφασής της στις εκθέσεις των υποψηφίων για τα χρόνια 1980-1985. Υπό τις περιστάσεις η ρηθείσα παρατυπία μπορεί να επηρέασε ουσιωδώς στη λήψη της επίδικης απόφασης.

35

Έφεση απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

- Θεοδώρου ν. Δημοκρατίας (Προσφυγή Αρ. 954/85, ημερομηνίας 16.11.90).
- 5 Charalambides ν. Republic (1985) 3 C.L.R. 992.
- Savva ν. Republic (1985) 3 C.L.R. 694.
- Othonos and Another ν. Republic (1987) 3 C.L.R. 363.
- 10 Othonos and Another ν. Δημοκρατίας (Α.Ε. 720 απόφαση ημερ. 19.4.89).
- Sekkides ν. Republic (1988) 3 C.L.R. 2136.

Έφεση.

- 15 Έφεση εναντίον της απόφασης του Δικαστή του Ανώτατου Δικαστηρίου Κύπρου (Σαββίδη, Δ.) που δόθηκε στις 16 Ιανουαρίου 1991 (Αριθμός Προσφυγής 458/86) με την οποία ακύρωσε την προαγωγή των ενδιαφερομένων μερών στη θέση Λειτουργού Στατιστικής Α΄, Τμήμα Στατιστικής και Ερευνών.
- 20 Π. Χ"Δημητρίου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας Α΄, για τους εφεσείοντες.
- N. Παπαευσταθίου, για τον εφεσίβλητο.

Cur. adv. vult.

- 25 ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ Δ.: Την ομόφωνη απόφαση του Δικαστηρίου θα δώσει ο Δικαστής κ. Α. Κούρρης.

ΚΟΥΡΡΗΣ Δ.: Η έφεση στρέφεται εναντίον της απόφασης Δικαστή του Δικαστηρίου τούτου, ο οποίος κατά την άσκηση της πρωτοβάθμιας αναθεωρητικής του δικαιοδοσίας στην προσφυγή 458/86, ακύρωσε την απόφαση της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας να προάξει στη θέση Λει-

τουργού Στατιστικής Α', Τμήμα Στατιστικής και Ερευνών, τα ενδιαφερόμενα μέρη αντί του εφεσίβλητου.

Τα γεγονότα σε συντομία είναι τα εξής: Ο Γενικός Διευθυντής του Υπουργείου Οικονομικών ζήτησε από την Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας την πλήρωση τεσσάρων κενών μονίμων θέσεων Λειτουργού Στατιστικής Α', στο Τμήμα Στατιστικής και Ερευνών που είναι θέση προαγωγής. Το θέμα παρατέμφθηκε στην αρμόδια Τμηματική Επιτροπή, που με την έκθεσή της ημερομηνίας 18/3/86, σύστησε όλους τους προσοντούχους υποψηφίους που ήταν έξι, ανάμεσα στους οποίους τον αιτητή και τα ενδιαφερόμενα μέρη.

Ο ισχυρισμός του αιτητή ήταν ότι οι εμπιστευτικές του εκθέσεις που λήφθηκαν υπόψη κατά τη λήψη της επίδικης απόφασης, είναι παράνομες, γιατί συντάχθηκαν κατά τρόπο αντίθετο με τις διατάξεις της Εγκυκλίου 491. Συγκεκριμένα, ο εφεσίβλητος ισχυριζόταν ότι τις εκθέσεις του από το 1981 και μετέπειτα, σύντασσε ο Διευθυντής του Τμήματος ως Αξιολογών και Προσυπογράφων Λειτουργός ταυτόχρονα, ενώ αμέσως προϊστάμενος του εφεσίβλητου ήταν ο κ. Φιλιππίδης, που επόπτευε και την εργασία του.

Το ερώτημα που εγέρθηκε ενώπιον του πρωτόδικου Δικαστή και το ερώτημα που είναι ενώπιόν μας, είναι κατά πόσο ο Διευθυντής ενός Τμήματος μπορεί να ενεργεί ως Αξιολογών και Προσυπογράφων Λειτουργός στην ετοιμασία και τη σύνταξη μιας εμπιστευτικής έκθεσης, ενώ υπάρχει άλλος λειτουργός ανώτερος του αξιολογούμενου και κατώτερος του Διευθυντή.

Ο δικηγόρος των εφεσειόντων ισχυρίστηκε ότι η ενέργεια του Διευθυντή δεν ήταν αντίθετη με τις Κανονιστικές Διατάξεις της Εγκυκλίου, εφόσον πρόκειται περί μικρού Τμήματος και ο Διευθυντής είχε άμεση γνώση της εργασίας του εφεσίβλητου την οποία και επόπτευε. Εν πάση περιπτώσει, ισχυρίστηκε ο δικηγόρος των εφεσειόντων, ακόμα και αν υπήρξε παρατυπία ή παρανομία, αυτή δεν

είναι ουσιαστικής ώστε να επιφέρει ακύρωση της προσβαλλόμενης απόφασης.

- 5 Οι Κανονιστικές Διατάξεις που διέπουν την ετοιμασία και υποβολή εμπιστευτικών εκθέσεων των Δημοσίων Υπαλλήλων εγκρίθηκαν από το Υπουργικό Συμβούλιο και γνωστοποιήθηκαν στις 26/3/79 με την Εγκύκλιο αρ. 491. Σχετικές με την παρούσα υπόθεση είναι οι διατάξεις 3(1) και 4(α), (β) και (γ) που έχουν ως ακολούθως:

- 10 "3.(1) Αι εμπιστευτικά εκθέσεις συντάσσονται υπό Αξιολογούντων Λειτουργών και προσυπογράφονται υπό Προσυπογραφόντων Λειτουργών, εξαιρέσει των περιπτώσεων καθ' ας ο Αξιολογών και ο Προσυπογράφων Λειτουργός είναι εν και το αυτό πρόσωπον.

.....

- 15 4. Οι Αξιολογούντες και οι Προσυπογράφοντες Λειτουργοί εις έκαστον Υπουργείον, Ανεξάρτητον Γραφείον ή Υπηρεσίαν, ορίζονται υπό του οικείου Προϊσταμένου, εις την Υπηρεσίαν του οποίου υπηρέτησαν οι αξιολογούμενοι υπάλληλοι λαμβανομένων υπ' όψιν
20 των ακολούθων παραγόντων:-

- (α) Ο Αξιολογών Λειτουργός δέον απαιρητήτως να είναι λειτουργός όστις, λόγω των καθηκόντων αυτού, έχει απ' ευθείας γνώσιν της εργασίας του αξιολογουμένου υπαλλήλου και δύναται ως εκ τούτου να εκφράση υπεύθυνον και έγκυρον γνώμην επί της εργασίας και των ικανοτήτων του υπαλλήλου, κανονικώς δε ο Αξιολογών Λειτουργός δέον να είναι ο εποπτεύων τον υπάλληλον λειτουργός.
- 25

- (β) Ο Αξιολογών Λειτουργός δέον να είναι τουλάχιστον κατά ένα βαθμόν ανώτερος του αξιολογουμένου υπαλλήλου.
- 30

- (γ) Ο Προσυπογράφων Λειτουργός δέον να είναι ο αμέσως ανώτερος του Αξιολογούντος Λειτουργού επο-

πτεύων λειτουργός, ιεραρχικώς ή διοικητικώς υπεύθυνος ή ιεραρχικώς προϊστάμενος του οικείου κλάδου ή υποδιαίρεσεως της υπηρεσίας. Εις Υπουργείον, Ανεξάρτητον Γραφείον ή Υπηρεσίαν εις την οποίαν ο Προϊστάμενος αυτής έχει απ' ευθείας γνώσιν της εργασίας του αξιολογουμένου υπαλλήλου, ο Προσυπογράφων Λειτουργός δύναται να είναι ο οικείος Προϊστάμενος:

.....".

Η θέση του δικηγόρου των εφεσειόντων σε συντομία είναι η ακόλουθη: Ο Διευθυντής ενός Τμήματος έχει την ευχέρεια να ενεργεί ως Αξιολογών και Προσυπογράφων Λειτουργός συγχρόνως, παρόλο που υπάρχει ιεραρχικά ανώτερος του αξιολογουμένου και φυσικά ιεραρχικά κατώτερος του Προσυπογράφοντα Λειτουργού.

Ο δικηγόρος των εφεσειόντων ισχυρίστηκε ότι η άποψη του υποστηρίζεται από την υπόθεση Θεοδώρου ν. Δημοκρατίας, Προσφυγή αρ. 954/85 που εκδόθηκε στις 16/11/90 (εναντίον της εκκρεμεί η Αναθεωρητική Έφεση αρ. 1243).

Ο δικηγόρος του εφεσίβλητου υποστήριξε την ορθότητα της πρωτόδικης απόφασης, ιδιαίτερα στην κατάληξη της όπου αποφασίστηκαν τα εξής:

"Με βάση τα πιο πάνω οδηγούμαι στο συμπέρασμα ότι ο γενικός κανόνας, ότι δηλαδή οι εμπιστευτικές εκθέσεις των δημοσίων υπαλλήλων πρέπει να συντάσσονται και προσυπογράφονται από δύο ξεχωριστά πρόσωπα πρέπει να εφαρμόζεται όπου τούτο είναι δυνατό και μόνο όταν τούτο είναι πρακτικώς αδύνατο ισχύει η εξαίρεση. Και τούτο για να τηρούνται στο μεγαλύτερο δυνατό βαθμό τα εχέγγυα της αντικειμενικής και πιο ορθής κρίσεως των αξιολογουμένων."

Η πρώτη παραπομπή στον Κανονισμό 3(1) των Κανονιστικών Διατάξεων της Εγκυκλίου 491 προνοεί ότι οι

εμπιστευτικές εκθέσεις συντάσσονται από τον Αξιολογούντα Λειτουργό και προσυπογράφονται από τον Προσυπογράφοντα Λειτουργό. Είναι φανερό ότι τίθεται εδώ ένας γενικός κανόνας ότι οι εμπιστευτικές εκθέσεις θα πρέπει να γίνονται από δύο Λειτουργούς, τον Αξιολογούντα και τον Προσυπογράφοντα. Και είναι φανερό ποιος είναι ο σκοπός του Κανονισμού. Για να τυγχάνει ο αξιολογούμενος υπάλληλος όσο το δυνατό περισσότερης δικαιοσύνης και αντικειμενικής κρίσης, διότι θα μπορεί να αξιολογηθεί πρώτα από τον αμέσως προϊστάμενο, από τον Αξιολογούντα Λειτουργό, ο οποίος είναι το πρόσωπο που εποπτεύει συνεχώς τον υπάλληλο και θα μπορεί να έχει και δεύτερη κρίση από τον αμέσως προϊστάμενο του Αξιολογούντα Λειτουργού.

15 Ο Κανονισμός 4(α) αναφέρει, επιτακτικά πλέον, ότι ο Αξιολογών Λειτουργός δέον απαραίτητα να είναι λειτουργός ο οποίος λόγω των καθηκόντων του έχει απευθείας γνώση της εργασίας του αξιολογούμενου υπαλλήλου. Είναι φανερό ότι αυτές οι πρόνοιες είναι επιτακτικές 20 όσον αφορά το πρόσωπο το οποίο θα κάνει την αξιολόγηση του υπαλλήλου σαν Αξιολογών Λειτουργός. Πρέπει να είναι αμέσως προϊστάμενος, να εποπτεύει την εργασία του, να είναι σε θέση να δώσει έγκυρη και δεσμευτική γνώμη πάνω στην εργασία του υπαλλήλου.

25 Δε συμφωνούμε με τη θέση του δικηγόρου των εφεσειόντων που υποστήριξε ότι διατυπώνεται γενικός κανόνας δικαίου με τον οποίο όταν ενεργεί ο Διευθυντής του Τμήματος οι πρόνοιες της Εγκυκλίου παρακάμπτονται και ότι η υπόθεση Θεοδώρου ν. Δημοκρατίας (ανωτέρω), υποστηρίζει τη θέση του (Βλέπε επίσης *Charalambides ν. Republic (1985) 3 CLR 992*, στη σελίδα 1004, *Savva ν. Republic (1985) 3 CLR 694*, στη σελίδα 707, *Othonos and Another ν. Republic (1987) 3 CLR 363* και *Othonos and Another ν. Δημοκρατίας*, Αναθεωρητική Έφεση 720, η 30 35 απόφαση δόθηκε στις 19/4/89).

Στην παρούσα έφεση ο κ. Φιλιππίδης ήταν ο αμέσως προϊστάμενος του εφεσίβλητου και υπήρχε η δυνατότητα

να αξιολογηθεί ο εφεσίβλητος από τον πιο πάνω Λειτουργό και κατά συνέπεια έπρεπε να τηρηθεί ο γενικός κανόνας της Εγκυκλίου που προνοεί για ξεχωριστούς Αξιολογούντες και Προστυπογράφοντες Λειτουργούς.

Ο δικηγόρος των εφεσειόντων προβάλλει τον ισχυρισμό ότι και αν ακόμη υπήρξε παρατυπία στην ετοιμασία των εμπιστευτικών εκθέσεων του εφεσίβλητου, η παρατυπία αυτή δεν αποτελεί ουσιώδη αλλά απλή παρατυπία που δεν επηρέασε ουσιωδώς στη λήψη της απόφασης της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας.

5

10

Αναμφίβολα η παρέκκλιση από τις πρόνοιες της Εγκυκλίου 491 αποτελεί, υπό τις περιστάσεις της παρούσας υπόθεσης, παρατυπία. Το Δικαστήριο όμως δεν έχει δικαίωμα να επέμβει και να ακυρώσει την επίδικη απόφαση, εκτός αν η παρατυπία αυτή έχει επηρεάσει ουσιωδώς στη λήψη της επίδικης απόφασης (Βλέπε *Sekkides v. Republic*, (1988) 3 C.L.R. 2136).

15

Οι αμφισβητούμενες εκθέσεις αφορούν τα χρόνια 1981-1985, που είναι και τα πιο πρόσφατα (Η επίδικη απόφαση λήφθηκε στις 24.4.1986).

20

Κατά τα χρόνια 1981-1983 ο αιτητής αξιολογήθηκε ως "Καλός" και για τα 1984-1985 ως "Λίαν Καλός". Η Επιτροπή έλαβε υπόψη τις εκθέσεις των υποψηφίων στο σύνολό τους και ενδεικτικά αναφέρθηκε στα έξι τελευταία χρόνια (από το 1980-1985 συμπεριλαμβανομένων). Για το 1980 ο αιτητής αξιολογήθηκε ως "Καλός", από άλλο Αξιολογούντα Λειτουργό. "Καλός" αξιολογήθηκε επίσης, για το χρόνο αυτό, και το ενδιαφερόμενο πρόσωπο Γιόκκας. Για τα χρόνια 1981-1985 όλα τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα αξιολογήθηκαν ως Λίαν Καλοί.

25

30

Από το 1970 μέχρι το 1978 οι εμπιστευτικές εκθέσεις του αιτητή ήταν γενικά υποδεέστερες εκείνων των ενδιαφερομένων προσώπων και κυμαίνονταν γύρω στο "Καλός". Κατά τα χρόνια αυτά αξιολογείτο από άλλο Αξιολογούντα Λειτουργό και οι εκθέσεις του προσυπο-

35

5 γράφονταν από τον πρώην Διευθυντή του Τμήματος, τον κ. Μενελάου. Το 1978 ο αιτητής προήχθηκε στη θέση του Ανώτερου Βοηθού Στατιστικής και αξιολογήθηκε από τον κ. Φιλιππίδη (που ήταν ο αμέσως προϊστάμενος του και κατά τα υπό αναφορά χρόνια), με 1 "excellent", 4 "high", 4 "very good" και 1 "average". Στις παρατηρήσεις του για τον αιτητή έγραψε:

10 "The officer in question assumed his new duties in the year under review and responded in a quite satisfactory manner. He is a promising officer, and he is expected to make even greater contribution to the work of the section from the post of Senior Statistics Assistant to which he was appointed recently."

15 Στην έκθεση αυτή ο Προσυπογράφων Λειτουργός παρατήρησε για τον αιτητή τα ακόλουθα:

20 "Mr. A. Rodhias can do some good work provided he puts his mind and heart to his job. He is a man of average mental ability, who needs encouragement and guidance to undertake higher quality work now that he has been promoted to more responsible position."

Τον επόμενο χρόνο (1979) ο αιτητής αξιολογήθηκε και πάλι από τον κ. Φιλιππίδη, γενικώς ως "Λίαν Καλός". Ο κ. Φιλιππίδης παρατήρησε τα ακόλουθα:

25 "Η εργασία του χαρακτηρίζεται από μεθοδικότητα, διατηρεί πολύ καλές σχέσεις με τους συναδέλφους του και ανταποκρίνεται πολύ ικανοποιητικά στα καθήκοντά του."

30 Για τον ίδιο χρόνο ο Διευθυντής/Προσυπογράφων Λειτουργός, έγραψε τα ακόλουθα στις παρατηρήσεις του για τον αιτητή:

"Ο κ. Ανδρ. Ροδιάς είναι νέος αρχών και εμπνέει εμπιστοσύνη στις σχέσεις του με τους συναδέλφους και προϊσταμένους του. Επέδειξε πρόσφατα ικανότητα

προϊστάμενου αφού αντεκατέστησε επιτυχώς επί τρίμηνον τον υπεύθυνο λειτουργό Στατιστικής στον τομέα των ευθυνών του."

Από το 1978 που αξιολογούσε τον αιτητή ο κ. Φιλιππίδης, διαφαίνεται καλύτερευση στις εκθέσεις του αιτητή. Η καλύτερευση αυτή διακόπτεται από το 1980 που άλλαξε ο αξιολογών Λειτουργός και επανεμφανίζεται κατά το 1984 και 1985. Η αξιολόγηση ενός υπαλλήλου είναι πολλές φορές υποκειμενική και εξαρτάται από τον κατά καιρούς Αξιολογούντα Λειτουργό. Ο αιτητής παρουσίασε, κατά την ακρόαση της υπόθεσής του πρωτοδίκως, μαρτυρία εκ μέρους του κ. Φιλιππίδη, που θα έπρεπε κανονικά να ήταν ο Αξιολογών Λειτουργός του. Στην ένορκη δήλωσή του, ο κ. Φιλιππίδης δήλωσε ότι η απόδοση του αιτητή από το 1980 μέχρι το 1985 που ήταν άμεσα προϊστάμενός του, ήταν καλύτερη απ' αυτή που παρουσιάζεται στις εκθέσεις που συνέταξε για τον αιτητή ο κ. Δημητριάδης.

Η Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας στηρίχτηκε κατά μεγάλο μέρος, κατά τη λήψη της επίδικης απόφασής της, στις εκθέσεις των υποψηφίων για τα χρόνια 1980-1985. Δεν μπορεί το Δικαστήριο να ξέρει ποιά θα ήταν η αξιολόγηση του αιτητή αν διενεργείτο από τον κ. Φιλιππίδη και όχι τον κ. Δημητριάδη. Βεβαίως ο κ. Δημητριάδης ως Διευθυντής και Προσυπογράφων Λειτουργός θα μπορούσε να εκφράσει τις δικές του απόψεις για την αξιολόγηση του αιτητή, όχι όμως πριν συζητήσει το θέμα με τον άμεσα προϊστάμενο του αιτητή, δηλαδή τον κ. Φιλιππίδη και χωρίς να αιτιολογήσει την τυχόν διαφωνία του. Το Δικαστήριο επίσης, δεν είναι σε θέση να γνωρίζει ή να υπολογίσει πώς θα έβλεπε η Επιτροπή το θέμα αν ο αιτητής είχε καλύτερες εμπιστευτικές εκθέσεις, νοουμένου ότι τούτος δεν υστερούσε σε προσόντα και είναι αρχαιότερος των δύο ενδιαφερομένων μερών. Από την άλλη, ο αιτητής δε συστήθηκε από το Διευθυντή και η Επιτροπή θα έπρεπε να αιτιολογήσει τυχόν παρέκκλισή της από τις συστάσεις του Διευθυντή.

Με βάση όλα τα πιο πάνω γεγονότα και στοιχεία, βρίσκουμε ότι, υπό τις περιστάσεις της παρούσας υπόθεσης, η παρατυπία αυτή μπορεί να επηρέασε ουσιωδώς στη λήψη της επίδικης απόφασης.

- 5 Για όλους τους πιο πάνω λόγους, η έφεση αποτυγχάνει και απορρίπτεται. Καμιά διαταγή για έξοδα.

Έφεση απορρίπτεται χωρίς έξοδα.